

[Indenrigsministeren.]

militæret havde ligget i vejen for opførelse af uddannelsesinstitutioner. Jeg skal ikke komme ind på en diskussion i relation til andre situationer, men i denne situation vil jeg gerne understrege, at dette ikke har været tilfældet. Til seruminstitutet har vi fået de arealer, vi har haft brug for, og vil få de arealer, vi får brug for, af de militære anlæg på Amager.

Over for det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg gerne understrege, at der er ikke noget problem i relation til arealerhvervelsen i forbindelse med militæret og seruminstitutets udflytning. Ved første behandling sagde jeg, at jeg, da jeg fik med denne sag at gøre og blev stillet over for den første betænkning, som blev efterfulgt af den anden betænkning, havde den indstilling, at vi burde overveje, om ikke seruminstitutet burde udflyttes; jeg gik til sagens behandling med denne indstilling. Efter at have læst betænkningen igennem, ført forhandlinger med den tilsynsførende, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, med seruminstitutet og dets folk har jeg måttet bøje mig for de argumenter, jeg har mødt i disse forhandlinger, argumenter, der har sagt mig, at en udflytning ikke vil være rationel og rigtig, og selv om jeg ikke principielt har noget imod udflytning, vil jeg ikke være med til udflytning bare for udflytningens skyld.

Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Damsgaard i dag så stærkt understregede, at partiet venstre og han, som kender forholdene, idet han tidligere har været tilsynsførende for seruminstitutet, men vel i dette tilfælde tegner sit parti, finder, at seruminstitutet var, jeg tror, det ærede medlem brugte udtrykket godt placeret på det nuværende sted. Jeg tror egentlig også, jeg ved første behandling gav udtryk for, at jeg var overbevist om, at når de ærede medlemmer havde været igennem udvalgsbehandlingen, havde haft drøftelser med folkene på seruminstitutet — vel navnlig efter det sidste møde, vi havde i udvalget, hvor direktør von Magnus redegjorde for sine synspunkter — ville de acceptere det synspunkt, jeg var kommet frem til: at seruminstitutet bør ligge, hvor det ligger, og udbygges dér, hvor det ligger. Jeg er glad for, at jeg fik ret, og glad for den enstem-

mige tilslutning fra alle i udvalget repræsenterede partier, som jeg må tage som udtryk for, at man har accepteret de argumenter imod en udflytning, der er fremført dels fra indenrigsministeriet, dels fra seruminstitutet i udvalget, ved besøg på stedet og efter diskussion med dem, der har med spørgsmålet at gøre og vel kender forholdene bedre end vi.

Jeg skal ikke gøre særlige kommentarer til den lille mindretalsudtalelse, de ærede medlemmer fra venstre og det konservative folkeparti i betænkningen har afgivet. Jeg betragter det som et lille blødt „mellemhop“, indtil de kommer ned til enstemmighed i betænkningen, idet de siger: ja, vi stemmer nok for det, fordi det var det rigtige, men vi måtte have lov til, inden vi gjorde det, at give udtryk for en lille — undskyld udtrykket — sur bemærkning over for regeringen.

Vi er i regeringen interesseret i, at statsinstitutioner udflyttes, hvis det er hensigtsmæssigt, og det har vi vel også givet udtryk for, men det må afgøres i det enkelte tilfælde og diskuteres ud fra institutionens betydning og spørgsmålet om, hvor meget det vil skade eller gavne institutionen at flyttes ud.

Jeg vil da gerne sige, når man henviser til det udvalg, som regeringen har nedsat med statsministeriets departementschef som formand, at dette er netop et udtryk for, at vi fra regeringens og regeringspartiernes side generelt og principielt ønsker visse institutioner udflyttet, såfremt det kan gøres, men det må afgøres i hvert enkelt tilfælde, og i dette tilfælde har vi altså alle måttet erkende, at det var rigtigst at lade institutionen blive på stedet.

Jeg skal ikke gøre særlig mange bemærkninger angående det ærede medlem hr. Niels Ravns stilling til, om de tal, jeg har nævnt, er rigtige. Det var på et relativt løst grundlag, vi i udvalget sad og regnede ud, hvor meget det ville koste. Men jeg kan da regne ud, og det kan det ærede medlem også selv, at vi kan bevare 80 pct. af de nuværende bygninger derude. Det er 19.000 m², og vi regner med 2.000 kr. pr. m². Det er 38 mill. kr. Det er det, det vil koste ikke at bruge de bygninger, som det ærede medlem sagde var meget gamle, de bygninger, der skal blive liggende derude, men det er sagt i de be-